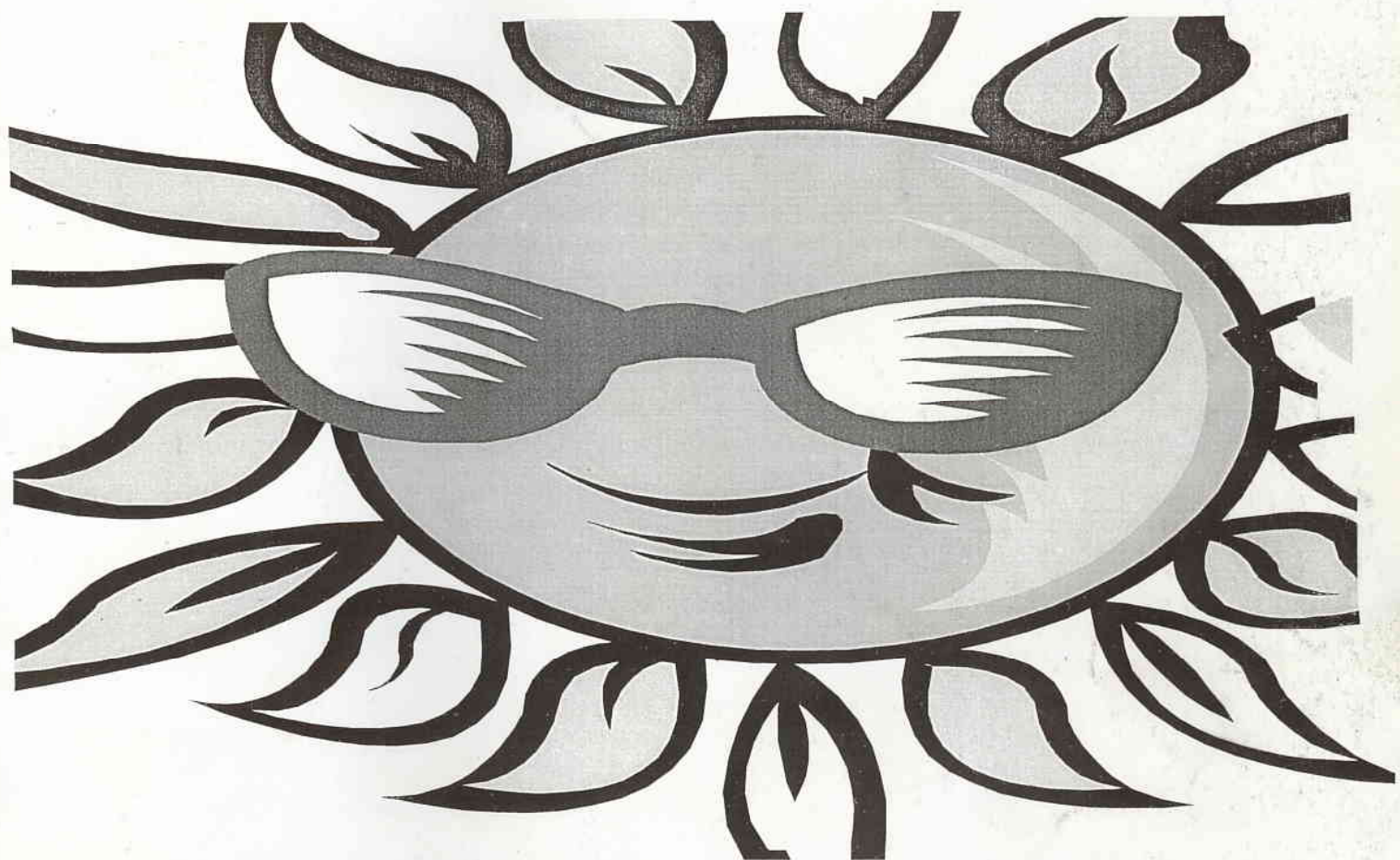

SLOVO

Máj 2005, 2.číslo

*Časopis študentov Gymnázia
Milana Rastislava Štefánika
v Novom Meste nad Váhom*

Slovo:

Šéfredaktor

Monika Bunčáková 1.B

Hlavní redaktoriRadka Valovičová -KVINTA
Barborka Šicková - PRÍMA
Karin Pitterová- PRÍMA
Martinka Šimorová- PRÍMA**Redaktori**Danka Štefanovičová- 2.A
Andrejka Tittelová- KVARTA**Na čísle spolupracovali**Gabriela Ferancová 1.A
Eva Gajdošechová 1.A**Grafika**

Monika Bunčáková- 1.B

IlustrátoriBarborka Šicková - PRÍMA
Karin Pitterová- PRÍMA
Martinka Šimorová- PRÍMA**Fotograf**

Jurko Klička- 1.C

Pedagogický dohľad

Mgr. Lenka Mandelíková

Adresa redakcieGymnázium M. R. Štefánika,
Nové Mesto nad Váhom,
Športová 41, 91501**Cena** 15 Sk/ výtlačok**Náklad**

150 kusov

Redakcia si

vyhradzuje právo na jazykovú a
štylistickú korektúru príspevkov.

Naj...naj...najlepšie z najlepšieho

4.- O mamách a pre mamy- nezabudli ste na Deň matiek?!**5.- Sme hviezdy**- toto ste o redakčnej rade určite nevedeli**6.- „Pikantná“ p. prof. Majerníková**- čo na seba prezradila?**8./9./10.- Das ist hrúza!** - ale až taká veľká zasa nie**11.- Povedali o Slove odborníci**- vyber toho najlepšieho o Slove**14.- Veľké upratovanie**- ako to zvládla KVARTA?**15./16.- Šplech- šplech- šplechy**- možno aj o /od vás**17.- Poctivo zhodnotené udalosti****18./19.- Vianoce, Superstar, Veľká Noc**- všetko o všetkom**21.- Vtipy**- rozpučíte sa od smiechu ☺**Deň narcisov**

Vážení spoluobčania!

Podobne ako minulý rok aj teraz naša škola Gymnázium Milana Rastislava Štefánika podpísala zmluvu s Ligou proti rakovine SR o spolupráci pri usporiadaní verejnej finančnej zbierky „Deň narcisov 2005“. Tento v poradí už deviaty ročník „Dňa narcisov“ sa uskutoční 8. 4. 2005. Ide o celoslovenskú verejno- prospešnú finančnú zbierku na podporu programov prevencie včasnej diagnostiky a liečby rakoviny. Zbierka sa vykonáva v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona číslo 63/1973 Zb.

Veríme, že Vám nie je ľahostajný osud onkologických pacientov a pristavíte sa pri nás, študentoch G.M.R.Š. v NMnV a prispějete do pokladničky dobrovoľným finančným príspevkom. Spoznáte nás podľa identifikátora dobrovoľníka a príslušnej pokladničky. V mene našom, v mene Ligy proti rakovine i všetkých onkologických pacientov vopred ďakujeme!

Študenti onkologickej výchovy G.M.R.Š. v NMnV

Pod vedením p. p. B. Barančinovej

Co? Ako? Kedy? Kde? Prečo? Načo? Začo? S kým? Kto? alias predošlé Slovo

Milí čitatelia!

Vedenie nášho školského časopisu Slovo je veľmi smutné. Nikto, ale vôbec nikto sa nezapojil do našej exkluzívnej súťaže[©]. Máme to chápať tak, že na gymnáziu nie sú žiadne **súťaživé indivíduá**, alebo ste nebodaj nenašli v celom časopise ani jednu chybičku?! Keby to naozaj bolo takto, nič lepšie by sa nemohlo stať. Všetky články bez chyby- len a len o tom sníva celá naša redakčná rada a najviac pani profesorka **Mandeliková**, ktorá vynakladá úsilie, aby všetky gramatické nedostatky odstránila. Keďže nemáme výhercu, hľadáme ho ďalej. **Súťaž pokračuje**, hľadajte chyby a vyhrajte. Veď uznajte, kto by nechcel mať povolenie navštíviť redakčnú radu Slova v pondelok o 6.45, alebo v utorok o 13.30??? Je to tak, práve teraz ste sa dozvedeli, koľko času trávime v škole navyše. Bezmála

sú to tri hodiny týždenne a nie vyučovacie, ale plné šesťdesiatminútové. Preto sme vždy veľmi radi, ak nás za našu snahu niekto pochváli. Najväčšou odmenou pre nás je čo najviac predaných výtlačkov Slova. Pekné poďakovanie patrí pánom profesorom **Šagátovi a Kincelovi** za to, že nám na seba „bonzli“ niečo zo svojho „prvýkrát“...súkromia, ďalej vyjadrujeme vďaka pani profesorky **Habovej**, že ju netrafil šľak z toho, čo nám na ňu v rozhovore prezradila jej dcéra **Janka**(dúfame, že to doma nemalo nejaké veľké dozvuky- zlomeniny, trhliny na tele a podobne[©]). A v neposlednom rade ďakujeme pani profesorky **Goceljakovej**. Recept na medovníky možno zachránil mnohým Vianoce[©]-lepšie medovníky už nikde nenájdete. Nikto si nemohol nevšimnúť poslednú stranu

predchádzajúceho Slova. Ohotne a milo zapózovala pani zástupkyňa **Honaizerová**. Ďakujeme jej a veríme, že ju nezláka kariéra modelky, veď čo by sme tu bez nej robili?!

Zatiaľ však ďakujeme len profesorom, ale teraz ste na rade **VY- študenti!** Bez vás všetkých, ktorí náš úžasný časopis podporujete jeho kúpou, by naše Slovo zomrelo...Všetko by zaniklo, keby ste neboli našimi vernými čitateľmi, preto vám a len vám patrí tá najväčšia úcta a vďaka od nás.

Veríme a modlíme sa, aby sa vám toto číslo páčilo ešte viac ako to predošlé. **Kupujte, kupujte, kupujte Slovo**, lepší časopis na Gymnázium M. R. Štefánika určite nenájdete!

Tak teda: **Dočítania!**[©]

Monika Bunčáková

Editoriál ešte raz

Slniečko a prichádzajúce, pre mňa najobľúbenejšie a najkrajšie, ročné obdobie- leto- evokuje v ľuďoch lepšiu náladu a úsmev. Mnohí z Vás už dávno oprášili svoje bicykle, kolieskové korčule, vytiahli z otcovej garáže „benzínové tátoše“. No redaktori sa stretávajú na „osmičke“, a to tri hodiny týždenne, len aby Vám mohli sprostredkovať pomocou časopisu Slovo všetky **dôležité informácie**, najmä zo školského prostredia. Hlboko si vážim ich „mravčiu“ a trpezlivú robotu nielen v škole, ale predovšetkým doma(veď uznajte, v triede sa nedá písať článok na pokyn).

Vyzdvihujem ich prácu v časopise, pretože ju robia **vo svojom voľnom čase**, zatiaľ čo Vy sa venujete úplne iným činnostiam. **Všetci** chcú časopis, ale takmer nikto **nepriloží ruku k dielu**. Z tohto dôvodu apelujem, vyzývam všetkých, aby si vstúpili do svedomia a položili si otázku, či pomáhajú svojim spolužiakom s príspevkami (**čest' výnimkám-externým prispievateľom**). Časopis Slovo napreduje dosť výrazným spôsobom. To nie sú moje slová, to je názor **profesionálnych žurnalistov** uznávaných na Slovensku i mimo

neho (viac sa dozviete v článku Moniky Bunčákovy na str. 11.). Prirodzene, nie každý príspevok sa všetkým páči, no dozaista osloví alebo zaujme akýmkoľvek spôsobom, hoci aj negatívnym. Tak je to v poriadku. **Kritika** by však mala (nie mala, musí) byť objektívna, nestranná, s vedomím, že sa poznajú všetky „za“ a „proti“. Uraziť niekoho, niečo nie je náš štýl. Ukončiť príspevok tromi bodkami, z ktorých cítiť iróniu, tiež nie.

Naučme sa preto oceniť snahu. Veď sa predsa učíme. My všetci.

Mgr. Lenka Mandeliková

Deň matiek - 8. máj

Podľa tradície by mala byť ku Dňu matiek každá matka, babička či teta obdarovaná malou pozornosťou. Tento rok sviatok pripadol na 8. máj.

Na celom svete sa slávi ako výraz úcty k ženám, ktoré dali život druhým. V školách pripravili deti matkám darčeky, papierové srdiečka a pranie s veršami.

Postupne boli oslavy matiek venované všetkým ženám, ktoré svojim blízkym rozdávali nehu a lásku.

MAMINKA

Na jar sa neprebúda len príroda. Akoby sa niečo nové, krásne prebúdzalo aj v nás - ľudoch. Sme zrazu akísi milší, usmiaty a z očí nám sála teplo. Aj tí najväčší pesimisti očakávajú, že všetko zlé sa môže obrátiť na dobré.

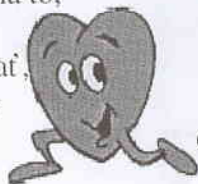
Mladí ľudia sa jeden druhému pozerajú hlbšie do očí a v mnohých sa prebúdzajú doteraz neznáme pocity. Túžia po nežnom dotyku, nesmelom prvom bozku pod rozkvitnutou čerešňou a po tom, aby ich mal niekto rád. Tak ako si vtáky a zvieratá hľadajú partnerov, aj v ľudoch sa ozýva potreba mať pri sebe partnera, s ktorým by sa podelili o prebúdzajúce sa city.

Možno práve pre tieto city sa nazýva máj mesiacom lásky.

Monika Bunčáková

Maminka

Vždy si mala talent na to, aby si poznala čo robiť a čo povedať, keď v našej rodine vzniklo nejaké nedorozumenie.

Rozdávala si lásku bez toho, aby si čokoľvek žiadala späť, starala si sa vždy najskôr o nás a až potom si myslela na seba, dokázala si si so všetkým poradiť a vyriešiť každý problém.

Viem, že to bolo niekedy ťažké, ale Ty si sa nikdy nevzdala.

Zaslúžiš si veľké ĎAKUJEM a ten najkrajší Deň matiek.

Monika Bunčáková

ČO VŠETKO NÁS MAMY NAUČILI...

Moja mama ma naučila:

-oceniť dobre vykonanú prácu: „Ak sa chcete navzájom pozabíjať, urobte to láskavo na dvore, práve som upratala!“

-náboženstvo: „Modli sa, aby to z toho koberca zišlo dole!“

-logicky myslieť: „Prečo? Pretože som to povedala!“

-predvídať: „Skontroluj si, či máš čistú bielizeň. Čo keby ťa zrazilo auto?“

-ironiu: „Ešte chvíľu plač a ja ti dám k tomu skutočný dôvod!“

-veľa o vede zvanej osmóza: „Zavri si ústa a zjedz tú polievku!“

-byť ohybný: „Pozri sa na tú špinu, ktorú máš na chrbte!“

-byť vytrvalý: „Neodídeš odtiaľto, pokiaľ nezješ všetok špenát!“

-počasie: „Tvoja izba vyzerá, ako keby tu pred chvíľou bolo tornádo!“

-mi vysvetlila životný cyklus: „Priviedla som ťa na tento svet a môžem ťa z neho zase rýchlo dostať!“

Radka Valovičová

Boli, sme a budeme hviezdy s vami, medzi vami ale možno (určite) nie bez vás

Školský rok sa nám pomaly, ale isto blíži ku koncu, mnohí stresujú pred písomkami a skúškami, iní už plánujú dovolenky. No a my, redakcia časopisu Slovo, robíme veľké zmeny. Netykajú sa vzhľadu, formy ani obsahu časopisu, ale nás. Obmenili sme redaktorov, samotného šéfredaktora, ilustrátorov, fotografa, grafikov, no skoro všetkých, okrem nášho nenahraditeľného pedagogického dohľadu. Bez p. p. Mandelíkovej by to predsa nefungovalo. Viete si predstaviť tú horu chýb a nielen to, ale Slovo by vyšlo asi raz za 100 rokov, lebo práve ona je tá najusilovnejšia, ktorá plánuje všetko dopredu a vždy nás „nakopne“ do roboty, keď nás nekopne múza, musí p. p. Mandelíková☺. Ona zostala. A kto teda prišiel? Kto zmenil vaše- naše životy? Najnovšou neodlučiteľnou posilou našej redakcie je Jurko Klička. Hneď ako sme zistili, že je celý „žhavý“ do práce, dali sme mu jej veľmi veľa, ale on to zvláda. Teda aspoň dúfame☺.

Tím Slova v akcii !!! :)

Foto: J.Klička

Titulovali sme ho ako hlavného fotografa. K dokonalosti nám dopomôžu aj najmladšie členky nášho krúžku, t. j. prímanky Barborka Šicková, Karin Pitterová a Matrinka Šimorová. Krásne nakreslia všetko, čo chceme a potrebujeme, napíšu článok aj o nemožnom. Tak to sú ony- dotiahnú to určite ďaleko. Aj ja som tu nová, či už to beriem na

gymnázium celkovo, alebo v redakcii Slova. V oboch inštitúciách som od začiatku tohto školského roka a nesťažujem sa, zatiaľ sa mi tu páči a verím, že sa to nezmení. Staro- nové „osadenstvo“ Slova tvoria aj šikovné kočky Andrejka Tittelová a Radka Valovičová. Majú úžasné nápady, vždy prídu s niečim novým, nečakaným. Dodávajú nám optimizmus do žíl a vyčarúvajú úsmevy na tvári. Sú to naše slniečka. Jedinou starou prispievateľkou zostala Danka Štefanovičová. Pomôže, kde môže, poradí. Tak už som tu ospievala, vychválila všetkých až do neba. Len nesmieme spyšniť, ale to nám nehrozí. My túto prácu robíme veľmi rady, nikto nás nenúti, neprehovára, ani nepodpláca☺. Máme rady písanie a kreslenie. Práve uverejňovaním našich príspevkov v Slove sa stávame ako- tak populárni. Aj keď len na gymnázium. A teraz niekoľko krutých faktov. Na to, aby vôbec nejaké to Slovo vyšlo, každý pondelok ráno vstávame z postele medzi 5.- 6. hodinou, pretože o 6.45 už musíme sedieť pekne v učebni, rozdať pár autogramov a dávať do konečnej podoby nové číslo časopisu. Občas by sme potrebovali studenú sprchu na prebudenie, ale postupne sme svieže ako rybičky. Rozdeľujeme si prácu, vymýšľame nové témy, spomíname na školské dianie, ktoré treba, nepochybne, uverejniť. Ďalšie pokračovanie našich plánov je v utorok poobede. Mnohí z vás sú už doma, na ihrisku alebo len- tak s kamarátmi a my tu naplno tvoríme. Ak si spočítate, koľko hodín strávite nad obyčajným slohom, čo máme potom hovoriť my, keď ideme domov minimálne s piatimi témami, na ktoré do týždňa musíme napísať článok

aspoň na pol strany. Túto prácu milujeme a vďaka tomu Slovo vzniká. Nie je to však až také ľahké. Máme trošku problémy so sponzormi, preto vás, vašich

Úsmev pre čitateľov...
3...2...1...teraz...sír!!!

rodičov, či známych prosíme, ak môžete, prispejte nám akoukoľvek finančnou čiastkou. Náklad na vydanie Slova je 2- krát drahší ako cena, za ktorú ho máte vy. Všetko si to prepočítajte a vyjde vám, že sme stále v mínuse☹. Ak máte návrh, ako to zmeniť, prídte za nami, vypočujeme si vás, ale naozaj veľmi pekne prosíme o peňažnú pomoc. Už vopred ďakujeme, určite spoločne nájdeme riešenie. Stretávame sa aj s kritikou. Ak je oprávnená, vstúpime si do svedomia a uvažujeme, meníme sa k lepšiemu. Nikto nemá právo kritizovať a urážať bezdôvodne. A to na 100% nerobíme. Sme len samé sebou a takí aj naďalej budeme. Všetko, čo som mala na srdci, som vám povedala, ak chcete pomôcť, či už finančne, alebo prispievať článkami, dvere máte, pochopiteľne, otvorené. Budeme veľmi šťastné, ak objavíme nových, skvelých a usilovných ľudí. Veď pomocná ruka sa zide vždy. Ešte raz, s akýmkoľvek nápadom na zlepšenie Slova prídte na stretnutie redakčnej rady, za ktorýmkoľvek z redaktorov alebo pokojne aj za p. p. Mandelíkovou. My vás nezjeme☺.

Monika Bunčáková

Robili sme, čo sme mohli, menej sa už nedalo.

„Pikantná“ p. prof. Majerníková

Aký bol Váš najobľúbenejší predmet v škole? Bol to ANJ?

Áno, angličtina bol jeden z mojich najobľúbenejších predmetov. Okrem toho to boli dejepis, slovenský jazyk, neskôr náuka o spoločnosti, najmä filozofia.

Čím ste chceli byť, keď ste boli malá? Vždy ste sa túžili stať učiteľkou?

Nemala som vysnívané povolanie, ale povolanie učiteľa mi bolo vždy sympatické.

Študenti Vás poslúchajú? (určite, všetci naši gymnazisti poslúchajú...☺)

To sa skôr spýtajte ich☺.

Akou žiačkou ste boli vy? „Bifľoška“ alebo „ulievačka“?

Rozhodne som nepatrila medzi „bifľošov“. Venovala som sa však len predmetom, ktoré ma zaujímali.

Čo rada robíte vo svojom voľnom čase?

Moje záľuby: čítanie kníh, počúvanie hudby.

Máte nejaké heslo/krédo, podľa ktorého sa riadite?

Nemám žiadne konkrétne krédo či heslo. Mám zásady, ktoré sa snažím dodržiavať.

Aký druh hudby počúvate?

Rocková hudba, niektorí folkoví speváci, vážna hudba.

Aký je Váš vzťah k teraz veľmi populárnym tzv. Reality show? Prihlásili by ste sa niekedy do nejakej? Pozerali ste Superstar? Kto bol Vaším favoritom?

Určite by som sa do žiadnej neprihlásila, tieto programy ma nezaujímajú. Superstar som občas sledovala, ale nemala som svojho favorita. Podľa toho, čo som videla boli po speváckej stránke rozhodne lepšie dievčatá.

Prezradíte nám nejaký Váš prehrešok/zlovyk?

Zlovykov mám veľa, radšej ich nechcem zverejňovať.

Radka Valovičová

Modrá planéta Zem

Žijeme v 21. storočí a najviac rozoberanou témou sa stáva životné prostredie. Je to otázka, nad ktorou rozmyšľajú mnohí, ktorí majú deti a chcú im zabezpečiť budúcnosť na „zdravej“ planéte Zem.

Biosféra je priestor, v ktorom existuje život. Zahŕňa zemský povrch i podzemie, všetko vodstvo i nižšie vrstvy atmosféry. Rozprestiera sa od najväčších hĺbok oceánov až do výšky asi 15 km nad povrchom Zeme. Pôsobením rýchlo rastúcej ľudskej populácie vznikajú problémy životného prostredia, ktoré môžu narušiť rovnováhu v biosfére.

Ozónová vrstva obklopuje Zem vo výške 15- 50 km. Filtruje a zachytáva ultrafialové žiarenie Slnka. Bez nej by život na Zemi nemohol existovať. Človek už však spôsobil narušenie aj ozónovej vrstvy. Vznikla ozónová diera, ktorá sa stálym znečisťovaním ovzdušia čoraz viac zväčšuje.

Tretinu povrchu pevnín na Zemi pokrývajú lesy. Ničia sa aj tie, a preto je budúcnosť života na našej planéte vážne ohrozená. Nové Mesto nad Váhom si 22. 04. 2005 v parku pri našej škole pripomenulo významný deň- Deň Zeme. Pán primátor sa snažil prehovoriť do duše všetkým

zúčastneným. Boli to hlavne deti, teenageri s profesormi, ale aj starší ľudia. Ich pozornosť priťahovali vystúpenia malých i veľkých talentov z centra voľného času, v stánkoch sme si mali možnosť kúpiť rôzne výrobky, ktorých kúpou pomôžeme „zachrániť svet“. O príjemnú náladu sa skvele postaral DJ. Až do učebne bolo počuť najnovšie hudobné hity a nemohli sme obsedieť na stoličkách. Najradšej by sme sedeli v parku a „ulievali“ sa pre dobrú vec. Nedalo sa. Učenie nepočkalo.

Monika Bunčáková

Už sme tu rok

... prvé kroky, ktoré nás viedli do gymnázia, boli veľmi nesmelé. V hlavách sme mali stovky nezodpovedaných otázok. Akí budú noví spolužiaci, ako nás prijmú spolužiaci z vyšších ročníkov, aká bude triedna profesorka a ostatní vyučujúci. Nastúpili sme ako neskúsení prváci a zároveň ako veľkí gymnazisti. Pred nami sa otvorilo veľa nových možností a medzi nimi bola aj práca v rôznych krúžkoch. Z nášho ročníka sme sa tri prihlásili na žurnalistický krúžok Slovo. Karin Pitterová, Maťa Šimorová a ja. Zo začiatku náš krúžok pracoval iba jedenkrát týždenne v skorých ranných hodinách. Bola

to naša prvá nultá hodina a cestou do školy sme ešte „dospávali“. Behom týždňa sme dostali prvé úlohy, s ktorými sme sa museli popasovať. V spolupráci so staršími spolužiakmi, ktorí nám pomáhali, získavali sme nové skúsenosti, ktoré sme používali pri zostavovaní nášho časopisu. Pri stretnutí v krúžku dávame námety na články, ilustrácie a vlastne pripravujeme, akoby malo nové číslo vyzeráť. Potom si rozdělíme úlohy, ktoré postupne spracovávame. Po niekoľkých stretávkach články, ilustrácie a fotografie dávame dohromady až číslo dostane postupne konečnú podobu. Behom štvrtého roka sme si

zvykli na nultú hodinu. Pribudla nám však ešte ďalšia hodina, ale na šťastie poobede.

Polrok ubehol ako voda. Vidíme, ako sa náš časopis tvorí, aký je oň záujem, už nám neprekáža ani skoré ranné vstávanie a, veď patríme medzi veľkých gymnazistov. Spolupracovali sme pri vydaní dvoch čísel nášho časopisu a toto, do ktorého píšem, je už tretie číslo. Trištvrtý rok je za nami a keď budeme na konci školského roka odchádzať zo školy, môžeme si s čistým svedomím a pyšným srdcom povedať, už sme tu rok.

... neprežraďte nás, na budúci rok už nebudeme tí najmenší.

Barborka Šicková

Viete, že...

...p. prof. Habová pozerá Scary Movie?

...naša škola vyhrala súťaž v zbere plastových fliaš?

...už sa blíži koniec školského roka a hurá prázdniny?

...snom PRÍMA-nov je zničiť školu a lievikom si naliať rozum?

...pre p. prof. Mandelíkovú je Superstar Zdenka Predná?

...lepší časopis ako Slovo na gymnáziu nikto nevydáva?

...Laco T. z PRÍMY chce pozvať p. prof. Šimovcovú na krémeš?

...si treba opraviť známky, lebo čoskoro je tu vysvedčenie?

...p. riaditeľku Vitáskovú ste mali možnosť počuť v rádiu?

...PRÍMA-nia podkývajú starších študentov v bufete?

...vďaka popularite sa chystá redakčná rada zorganizovať autogramiádu?☺

...Slovo sa zlepšilo v každom smere?

...p. prof. Mandelíková má rada Fantomasa?

...2.C je vraj najinteligentnejšie zoskupenie ľudí na škole?

...všetci chcú aj 10 čísel Slova za školský rok, ale málokto nám pomáha?

...p. prof. Stehlíková sleduje Mojsejovcov?

...Matej Žiak z 2.B býva rád opretý o Adrianu Sklenaříkovú?

...p. prof. Stehlíková sa čuduje, že PRÍMA-nom ešte vypadávajú zuby?

...h. slovenskou Superstar je Katka Koščová?

Super vtip od členov redakčnej rady:

Hovorí mama sliedka neposlušným kurčatám: „Keby to videl váš otec, tak by sa na grile obrátil!“

Das ist hrúza!

(obl'úbená veta p. prof. Máleka:))

Lyžiarsky výcvik 2005 1.B+1.C

Od prvého dňa na našom gympli, keď som po prvýkrát uvidel celú zostavu našej triedy pohromade, som si povedal, že keď mi všetci budeme niekde spolu, tak to bude poriadna sranda. Na lyžiarsky som sa tešil polroka a musím povedať, že splnil nadmieru moje očakávania... Stalo sa tam všetko, čo som si myslel, že sa aj stane ☺... Náš turnus (t.j. ten tretí) odchádzal 28. januára okolo 9. hodiny rannej a po určitých problémoch s nakladaním nie práve ľahkých reproduktorov (jeden vážil 50 kg) sme sa usadili v autobuse a konečne odišli. Cesta busom bola veľmi zaujímavá, mali

Po lyžovačke hromadne do postele!

Foto:Moni

sme stále dobrú náladu, a tak to utieklo rýchlo. Zastávku sme mali pri motoreste Dubník, ktorého heslo „Na lačno neodídete“, sme rýchlo splnili. Po náročných 4 hodinách cesty sme sa dovalili do Závadky nad Hronom, kde teplota bola krásnych -15°C . Teplota sa cez týždeň pohybovala denne od -15°C až po 0°C a večer od -25°C po -10°C . Izby boli výborne zariadené, ale okrem pohárov tam nič nebolo... Trošku nám chýbal aspoň jeden hrniec, lyžička alebo varná kanvica (ostatní ju mali ☺). Naša izba (t.j. 3.3 hore) bola svedkami nejednej zaujímavej udalosti... Večer sme sa vybrali na

večeru do miestnej (asi jedinej) reštaurácie, kde nám servirovali jedlá, ktoré by som nečakal po celodennej „drine“ na lyžiach. Niekedy boli surové, polosurové, alebo vypadali ako niečo úplne iné (spomeňme si na naše „obl'úbené“ šišky, po ktorých nás napínalo). Po večeri nás naši milovaní profesori (Málek, Iljev a Gombarský) nastrkali do spoločenskej miestnosti, kde nám povedali plán nasledujúceho dňa (každý deň to isté) a určili službu dňa. Tá pozostávala z jedného profesora (striedali sa denne) a dvojice, ktorú tvoril chlapec a dievča. Treba podotknúť, že za celý ten týždeň mali službu len chalani z našej chaty!!! Ale zase mi sme tam boli iná zberba ☺. Každý večer bola diskotéka, na ktorej sa hralo všetko od disko vecí (Eric Prydz, Scooter, Micheal Gray,...) až cez techno a trance. Po takých 2 hodinkách tanca sa pustili sladáky a až tam som si všimol, že mi sme sa vlastne skoro všetci dáko popáročovali, ale niektorí išli aj do trojky ☺. Filozofia nášho lyžiarskeho by sa dala zhrnúť – každý s každým. Po diske, keď nás profesor vyhnal spať, tak sme sa pokúšali dostať k dievčatám popri učiteľskej chatke, na ktorej boli namontované halogénové lampy a na nich pohybové senzory... Hneď, ako ste prešli okolo, tak blik!, profesorom rovno do okna. Môj spolužiak Palika to vymyslel veľmi múdro a to tak, že sme zobrali lepiacu pásku a senzor prelepili. Fungovalo to 5 minút. Potom sme sa na to vykašľali a radšej preliezali cez plot.

Prvý večer sme si nevšimli, že kúrenie máme nastavené na dennú prevádzku, a tak nám okolo 1. hodiny rannej vyplo, a pretože vonku bolo prvú noc -25°C , tak ani v izbe nebolo najteplejšie. Dievčatá boli na tom podobne, len ony mali aj otvorené okno na WC, a tak im zmrzol záchod ☺... Bez Pár úsmevov na pamiatku.

Foto:Moni

srandy. Bol zamrznutý skoro počas celého pobytu.

Budíček, ktorým nás budili vo veľmi skorú rannú dobu, bol strááášný!!! Budil nás kamarát väčšinou hlasným kričaním nadávok po celej chatke. Keď sme dávkym zázrakom vytrepali z postele, hrnuli sme sa na raňajky do už spomínanej spoločenskej miestnosti. Raňajky boli veľmi dobré, prvé ráno sme sa strašne najedli a hneď nás profesori varovali, nech tak nejeme, že pre každého je presný počet rožkov, masiel, atď... Aspoň, že prvý deň sme sa najedli. Hneď po raňajkách sme podostávali obedové balíčky, ktoré tvoril džús, jeden chlieb tvorený tým, čo zostalo na raňajky z predchádzajúceho dňa a sladkosť. Po raňajkách sme sa presunuli na 200m vzdialený kopček a tam sme, ako pekne povedané, „veľmi hlúpi“ museli šlapať kopec až po 6 pilier, aby nás mohli roztriediť do skupín. Skupiny boli štyri a profesori traja.

Kto vie, ten to robí. Kto to nevie, ten sa to učí. (George Bernard Shaw)

A tak sa z prvej a druhej skupiny stala jedna, ktorej velil hlavne p. Iljev. A my ho nadmieru chválime... Treba uznať, že tí, ktorí vôbec nevedeli lyžovať (t.j. štvrtá skupina), sa za týždeň naučili

Svah=strach!!!

Pre nás hračka!!!

Foto:Moni

výborne lyžovať (česť výnimkám – napr. Miško Dzamko, ktorý si to s veľkou obľubou napálil do každého kriku alebo pilieru ☺) a je treba pochváliť profesorov Máleka a Gombarského, ktorí ich to tak dobre naučili. Keď nás (t.j. mňa, môjho „spolujazdca“ Maťa Čiča a pár ďalších) videli lyžovať na Polomke, musím uznať, že sme chodili trošku rýchlo, tak nám bez milosti (ale hlavne mne) dali rýchlostný limit na 50km/h a pohrozili, že dajú pod svah namontovať radar. Svoju maximálnu rýchlosť nepoznám, ale podľa p. Iljeva to bolo okolo 120km/h... Svahy boli perfektné, upravované ratrákom i so snehovými delami. Po kratšom tréningu sme mali voľné jazdy, na ktorých sme sa perfektne vybláznili. Až tak, že si profesori mysleli, že sme strááášne unavení, ale mylil sa...

Musím tiež napísať, že náš profesionálny volejbalový tím (Iljev, Málek, Gombarský, Paľko „Palika“ Toman a Veronika „Nana“ Koritinová) boli vyzvaní na zápas s víťazom horehronskej volejbalovej ligy... A náš tím vyhral na sety 3:2 ☺ vďaka mohutnej podpore. Po troch dňoch večierkov, ktoré sa odohrávali vo

valnej väčšine u nás na chate, sme si všimli, že naša dočasná chladnička (ala okno) sa vyprázdnila, a tak sme sa rozhodli vydať sa cez všetky zákazy do obchodu. A tak som sa ja a dvaja odvážlivci, ktorých pre ich vlastnú bezpečnosť radšej nebudem menovať, vybrali pozrieť potraviny. Predavačky pod vidinou náhleho zisku boli veľmi ochotné a usmievavé... Však asi málokedy majú taký denný zisk, aký mali s nami ☺. Ďalší turnus to už nemal také jednoduché. Nasledujúce dni plynuli podľa vzoru prvého a druhého dňa, len každým dňom nám bolo lepšie a lepšie... Vďaka bohu, že som tam mal foťák, lebo keď som si tie fotky pozrel v počítači, musím povedať, že už dlho som sa tak skvele nezasmial. Po večeroch tí, ktorí nechceli tancovať na diske (až na poslednej si uvedomili, akú blbosť spravili, že neboli na tých ostatných), pozerali DVD. Viem, že tam bežali Preci preci 3, Rýchlo a Zbesilo 2, Telefónna Búdka, atď.... Cez oddychový deň sme mali príležitosť ísť do sauny a do bazénu, a tak som neváhal a išiel som aj tam (musím byť všade ☺). Voda v bazéne mala akože 28°C a to bola strážná zima. Tak sme sa radšej pobrali do sauny, v ktorej bolo „príjemných“ 100°C. Potili sme sa tam ako kurčiatka na grile, a tak po 15 minútach smaženia môjho úbohého telíčka som odtiaľ zdrhol a veľmi pomaly som išiel radšej do bazénu. Nasledujúci deň oslavoval profesor Iljev narodeniny!!! Vieme, koľko má rokov, ale nepovieme... Tak sme oslavovali aj zaňho. Zasa sme išli do potravín nakúpiť si a vybrali sme sa na večeru.

Reštaurácia nás opäť prekvapila tým „skvele uvareným a chutným“

jedlom. Zdá sa mi, že v ten deň bol guláš. Mäso v ňom vyzeralo, že o chvíľku na vás žmurkne a môj spolužiak skvelo poznamenal, že je to tzv. „Zmes ulice“. Podľa názoru tých, čo sedeli so mnou pri stole, to mäso pochádzalo zo psa alebo z potkana... Po „výdatnej“ večeri sme sa stretli v spoločenskej miestnosti a ja s Nanou sme zablahoželali p. Iljevovi. Poprial som mu veľa zdravia, šťastia, sexu (TO NEČAKAL!!!)... Dostal bonboniéru plnú Fernetom a super pohľadnicu. Blahoželanie sa oplatilo, lebo nechodili ten večer kontrolovať izby a predžili nám večierku.

A už zasa sme v posteli!!!!

Foto:Moni

Oficiálne večierky (profesorské) bývali v rozmedzí od 22. hod do 1. hod a neoficiálne (tie naše ☺) boli od 24. hod do 3. hod. Večer sme sa zase stretli na diskotéke, ale hymna nášho lyžiarskeho, ktorú sme si skoro všetci spievali, nebola žiadna pesnička, ale tí z vás, ktorí pozerajú hudobnú stanicu VIVA, určite videli reklamu so zlatým kuriatkom Sweety-das Küken a so zeleným krokodíľom Schnappi-das kleine Krokodile. Tak naša hymna bola tá melódia zo Schnappiho reklamy plus refrén zo skladby Scooter – One (Always Hardcore). Treba povedať, že profesori sa medzi sebou titulovali Schnappi (Iljev), Gombík (Gombarský) a Sweety (Málek), a tak sme p. Iljevovi cestou autobusom na chatky spievali

„Happy Birthday dear Schnappi“. Keď sme boli na chate a nemali sme čo robiť, tak sme pustili telku a pozerali „dokumentárne“ reklamy, ktoré chodia každý večer na DSF a podporujú hladinu testosterónu v krvi. Čo ma sklamalo, bolo to, že sme nikto (možno profesori áno) nechytali Private Blue ani Private Gold. Mohli sme mať príjemnejší spánok ☺... My sme chytili iba Vivu a DSF. Ostatné chaty chytali aj STV, Markízu a veľa ďalších staníc. Ďalší deň sme lyžovali na Polomke, kde vznikla super spoločná fotka, ktorá už skrášľuje nástenku 1.C. Tento deň bol náš posledný, posledný večer, posledná párty☺... A tak sme sa snažili čo najviac si ju užiť. Nebudem hovoriť, čo všetko sme tam povystrájali, dá sa povedať, že všetko od fotenia sa holý v sprche (čaf Maťo), fotografovania dievčenského spodnej bielizne na jej majiteľke ☺, skákania iba letmo oblečený do veľkej kopy snehu cez plot až po obhorený stolík, pálenie gumových cukrikov na elektrickom variči a kopec ďalších veľmi skvelých a humorných vecí, ktoré kvôli „cenzúre“ nemohli byť

uverejnené... Určite si viete domyslieť, ktorí (hádám)ste boli raz na lyžiarskom ☺. Všetci

Páni prof. pekne pózovali
(dobrovoľne-nasilne))

sme boli radi, že sme tam toho veľa nezničili, jeden odpadkový kôš (rozbil ho Hegi, ktorý si to dodnes nepámatá), jednu lampu (veľmi nešikovná manipulácia so stolíkom), roztrhané prestieradlá atď..... Na našom lyžiarskom bolo vidieť, že sú tam dedinčania (Od Lubiny cez Cetunu až po Melčiče) a mešťania (Cez Starú Turú po Nové Mesto až Trenčín), pretože tam bolo vidieť dedinské vychovanie (zjedia všetko, napr. kiwi aj so šupkou) a meštianske vychovanie („malý“ sklon k bordelu = neporiadku). Neviem, čo by si pomyslel normálny človek, keby počas flámu prišiel k nám izby... Ten pohľad stál vážne za to... Každý, kto bol na lyžiarskom, vie, o čom

hovorím (Danko Kotleba nás nechápal celý čas a čudoval sa, čo všetko robíme☺) a vie, ako tam je a čo všetko sa tam vystrája. Škoda, že v takomto zložení (t.j. 1B a 1C) sa na lyžiarskom už nestretieme☺... Keď sme odchádzali, tak nás vystriedal štvrtý turnus (1.D a 1.A plus Marek Švacho) spolu s profesormi Kyškom, Šagátom, p. sekretárkou Matejovičovou a jednou neidentifikovanou blondínkou (vraj doktorka). A verím tomu, že aj tam bol kopec srandy a ich fotky to tiež dokazujú (pozdravujem Janka Krajčiho, Robka Komorecha, Jara Foxíka a ďalších z 1.D plus dievčatá z 1.A). Na záver chcem pozdraviť všetkých, ktorí boli na lyžiarskom a užili si tam takú srandu ako my a profesorom Málekovi, Iljevovi a Gombarskému za to, že nám vytvorili takú super atmosféru a zariadili nám lyžiarsky, na ktorý budeme všetci dlho spomínať...

Bye bye...

Jurko Klička

Skupina naj...naj...najlepších lyžiarov na celom gymplí
1.B+1.C+super-profesori

Kurz lyžovania sa skladá z troch častí:

1. Pripnúť si lyže.
2. Spustiť sa po svahu.
3. Naučiť sa chodiť o barlách.

☺☺☺☺☺☺☺☺☺☺

Odborníci tvrdia: „Slovo je úžasné,“ a my to vieme :)

Na posedení s profesionálnymi žurnalistami sa zúčastnila Danka Štefanovičová, Veronika Vadinová, Monika Bunčáková a p. prof. Mandelíková. Odborníci, ktorí nám radili, nás chválili a rozprávali svoje skúsenosti. Volali sa F. Rybníček, M. Král, L. Pavlík a L. Kužel'a. Na stole pred sebou mali veľkú kopu časopisov z rôznych škôl, ktoré sa prednášky zúčastnili. Do ruky ale zobrali náš Slovo, viete si určite veľmi dobre predstaviť, že sme netušili, čo bude. Skritizujú, čo sa dá alebo naopak? Napadlo nás milión vecí naraz, ale prehovorené p. Rybníčka nás upokojilo, aspoň čiastočne. Začal svoju reč fotografiami a grafikou. Hneď Slovo vyzdvihol za kvalitné fotografie, ktoré sú v prvom rade veľmi dobre čitateľné a stĺpcová grafika sa mu tiež páčila. Vraj oproti minulým číslam časopisu sa všetko zmenilo k lepšiemu. Ďalej listoval v Slove a zastavil sa pri článku o rozhovore s policajtom. Ocenil ho a skonštatoval, že je fajn mať kontakt s mestom, nepíšeme stále len o škole. Aj jemu, ale i ostatným jeho kolegom, sa pozdávali rozhovory a ankety s profesormi. Tým získavame určitý pohľad do ich súkromia, vytvárame si o nich lepší obraz, viac ich spoznávame. Poradili nám, že nech sa už pýtame na čokoľvek, nemáme sa uspokojiť s jednoslovnou odpoveďou, ale radšej dávať „podotázky“, ktoré potom v konečnom dôsledku nemusíme uverejniť. Skôr ako ideme robiť rozhovor, mali by sme si o danej osobe čo najviac zistiť.

Nasledujúcou témou, z ktorej sa dá tiež čerpať, boli titulky. Názov príspevku je naozaj veľmi dôležitý, obvykle je to práve tá vec, kvôli ktorej začneme čítať článok. Je preto potrebné, aby bol krátky a výstižný, jednoducho musí zaujať. Dobrou radou na margo titulkov bol ich štýl písma. Mal by byť len jeden v celom časopise, ale pokojne sa môže meniť a prispôbovať veľkosť písma. Mnohí z nás ani netušia, že existujú špeciálni

ľudia, ktorí ich vymýšľajú. Netreba ich podceňovať, ale snažiť sa titulkom vyjadriť podstatu textu.

Skúsený žurnalista p. Pavlík nadviazal na p. Rybníčka s tým, že najdôležitejšia je kvalita správy, musí byť pravdivá a zaujať, aby nevznikli problémy a skreslenie vecí, o ktorej sa píše z neinformovanosti. Pred narážkami, ktoré nie sú práve najvhodnejšie v rozhovore, nás vystríhal p. Král. Potom už radili raz jeden, raz druhý. Napríklad, že aktuálnosť je podstatou závislá na periodicite, teda treba písať o aktuálnych informáciách a udalostiach.

Ďalším bodom sa stala konkurencia. My ju na gymnáziu nepociťujeme, pretože sa vydáva len jeden školský časopis, ale sú aj inštitúcie, kde sa ich vytvára viac druhov. Netreba sa hneď hrnúť do všetkého, lebo môžu vzniknúť chyby, nepravdivé informácie v snahe byť prvý a najlepší.

Systém je tiež niečo, čo u nás vyzdvihli. Okamžite, ako otvorili Slovo, všimli si už ustálené rubriky, z časopisu organizácia vyžaruje. Týmto sme si veľa uvedomili. A síce, že naše stretávanie sa nie je na škodu, ale naopak, výrazne zasahuje do chodu celej redakčnej rady a aj samotného Slova.

Gramatické chyby sú v našom časopise problémom číslo jeden. Kritika je hlavne o nich. Dozvedeli sme sa však, že to nie je problém, ktorý sa týka len nás, ale i profesionálnych novín.

Najlepšie je, ak školský časopis spolupracuje s regionálnymi novinami. Tak sa školský život dostáva do vedomia i verejnosti. My takúto možnosť v Novom Meste nad Váhom zatiaľ nemáme.

Niektoré školy svoj marketing vymysleli naozaj dokonale. Vytlačajú noviny, ktorých náklad je rozdelený na polovicu farebných a druhú čierno-bielych čísel. O pár korún drahšie sú, prirodzene, tie farebné. Iní svoje časopisy predávajú aj po meste.

Znamená to pre nich osobný zárobok. Aj u nás padol takýto návrh, ale konečné stanovisko sme ešte nezaujali.

P. Kužel'a pracuje v tlačovej agentúre Sita. Výzvou mladej školskej žurnalistky reagoval na tzv. žolíkov. Ide o akýsi kúsok strany časopisu, ktorý môže oslobodiť od skúšania. Na naše veľké počudovanie na iných školách funguje žolík úplne bezchybne. Medzi profesormi na našom gymnáziu však tento návrh neprešiel, čo nás veľmi mrzí. Bol by to skvelý ťah, ktorý by zaručil väčšiu predajnosť. Keď už hovorím o záujme o časopis, boli sme šokovaní, že na jednej škole, kde je 500 žiakov je náklad novín 400 Ks a všetko sa predá! Oproti tomu sme my nuloví. Máme 800 žiakov a počet predaných výtlačkov sa pohybuje od 150- 200. Iná škola zasa zadnú stranu svojho časopisu využíva ako anketu, ktorú môže čitateľ vyplniť. Obsahuje otázky, ktoré sa týkajú obsahu novín, čo sa im páčilo/nepáčilo, či by chceli nejakú novú rubriku, atď. Aj nad tým sme uvažovali, možno v budúcom školskom roku sa s takouto anketou stretnete aj v Slove. Uvidíme, ako sa to všetko vyvinie. Naši „kolegovia“ z novinárstva školy nás motivovali aj rôznymi súťažami, ktoré sú tiež chvályhodným marketingovým ťahom. Pripravujeme niečo nové a zaujímavé i my pre vás, ale opäť sa budem opakovať, až v nasledujúcom školskom roku. Teraz už toho veľa nestihneme, budeme radi, ak si vôbec prečítate tieto riadky.

Aby som celé stretnutie s odborníkmi v oblasti žurnalistiky zhrnula, poviem vám asi toľko, že nech už vám Slovo pripadá akékoľvek, profesionálom sa páči, pochválili redakčnú radu, nepočuli sme ani len drobnú kritiku, žiadne výčitky, od nich sme teda dostali hodnotenie úplne úžasné. Sme na Slovo veľmi hrdí. S vašou pomocou budeme ešte lepší, skúste sa pridať k nám.

Monika Bunčáková a
Danka Štefanovičová

THE ENGLISH OLYMPIAD IN TRENČÍN

V stredu 16.03.2005 sme sa všetci pekne vybrali osobáčikom na miesto konania už vyššie spomínanej olympiády. Naša „delegácia“ sa skladala z piatich people, ktorí mali hlavy aj jazyky ako praví Angličania.. Na čele s profesorkou Kotirovou sme išli obhájiť, ako je vždy zvykom študentov nášho gymnázia, dobré umiestenia.. Poviem vám, na stanici v Trenčíne bola ráno poriadne zima. Bohužiaľ, niektorí teplomilnejší (from Australia) to nemali najľahšie prejsť túto dlhú trasu (zo stanice až na gymnázium). „Good morning students“, aj takýto pozdrav nás čakal po príchode na krajské kolo

olympiády z anglického jazyka. Usadili sme sa najprv v jedálni, kde sme mali ako bonus teplý čaj a lístky na obed. Keď už nás tam bolo ako babiek na nedeľnej omši, dozvedeli sme sa ďalšie pokyny. Naše mozgové závitky sa začali o chvíľu naplno roztáčať v hlavnej budove trenčianskeho gymnázia. At first nasledovala písomná časť, ktorá obsahovala posluš anglického textu a iné questions o všeličom možnom...Boli sme rozdelení do rôznych skupín (anglofóni, starší žiaci, mladší, základné školy...) Po písomnej časti nasledovala ústna časť, ktorá bola pre niektorých hračkou a pre iných, the big problem! Každý z nás

speakoval ako vedel. Ústna časť obsahovala role play (dialóg medzi dvoma ľuďmi) a picture reading (vymyslenie textu podľa predloženého obrázku). Ach a potom to prišlo...**VYHODNOTENIE!!!** Podaktorí boli na tom veľmi dobre, iným chýbal jeden bod, či pol bodu do tretieho miesta = Smola!!! The boss teacher of every category sa vyjadril ku každému z nás a nakoniec sa rozдали diplomy a ceny. Niektorí plní radosti z úspechov, iní s hlavami zronenejšími sa vybrali na veľmi zaujímavý obed (napapkať sa)☺.

Andrejka Tittelová

OLYMPIÁDA Z BIOLÓGIE

Skúste raz vstávať v piatok ráno o 04:30. Myslím, že práve teraz pri prečítaní prvého riadku možno vyzeráte ako žaba s vypleštenými očami. Verte- neverte, ak chcete všetko postíhať a sedieť vo vlaku o 05:55 do Považskej Bystrice, tak musíte! Ten mňa aj našu profesorku Stehlíkovú mal dopraviť na miesto konania krajského kola biologickej olympiády v piatok 18.03.2005. Naša návšteva tohto zaujímavého mesta a „super zorganizovanej olympiády“ sa mohla začať! Po príchode do školy (miesta konania) som sa dozvedela, že moja práca (16-

stranová)im nebola zaslaná!! Vtedy sa moje zreničky rozšírili na maximum a v tej chvíli som mala chuť niekoho prizabiť. Svoje si povedala aj profesorka Stehlíková, ktorá však aj napriek snahám nedocielila nič! „Strhneme Ti iba päť bodov!“ bolo mi povedané od bossa celej súťaže, ktorého by ste sa v noci prinajmenšom zľakli. Olympiáda pokračovala ďalej testom, pri ktorom sa nám naplno roztočili naše mozgové závitky. Po dlhšej „makačke s našimi myšliami“ sme si obhajovali už len svoje práce! a nástenky, ktoré sme už mali vopred pripravené. Po rétorike (aj

tak by sa dalo nazvať toto „obkecávanie“ našich prác), každý z nás ešte „zhltol“ veľmi podivný obed. Čakanie na rozhodnutie bolo až do 15:00 (mim. malo byť už 13:00!) Plní znechutenia zo všetkého, čo sa v ten deň stalo, sme sa dozvedeli, že sme úspešnými riešiteľmi krajského kola biologickej olympiády! Mimochodom, nebol to až taký zlý koniec☺. Naš slovenský „expres“ (rýchlik do BA) nás bezpečne dopravil domov a potom sme si už len vychutnávali krásny a slnečný víkend!

Andrejka Tittelová

STALO SA A UŽ SA NEODSTANE :)

- 01.01.2005: Správy od kompetentnejších nám oznámili vytúžené riaditeľské voľno!!
- 10-26.01.2005: Učenie dáva umenie, aj tak sa dali nazvať tieto týždne plné skúšania a písomiek. Až sa nám z našich múdrych hlavičiek parilo☺.
- 31.01.2005: Ach, vytúžené jednodňové prázdniny. Zároveň nám začína aj sniežik padať a my sa každé ráno vždy tak tešíme do našej „zlatej“ školičky☺.
- 01.02.2005: A už sa fičí na lyžiach...(teda aspoň podaktorí)= LYŽIARSKÉ ZÁJAZDY
- 11.02.2005 :Malým rozptýlením pred jarnými prázdninami, bola aj krásna, zamilovaná Valentínska pošta pre všetkých!
- 14.02.2005 :VALENTÍN!!!! Každý z nás ho strávil inak, pretože pre „deravé hlavy“ pripomeniem, že boli jarné prázdniny!
-Ak si náhodou niekto ešte spomenie, čo zaujímavé sa stalo vo februári, nech dá o sebe vedieť.....☺
- 01.03.2005 :Začína nový mesiac, možno pre niektorých inšpirácia =MAREC MESIAC KNIHY.
- 08.03.2005: Tentoraz sme sa zaobišli aj bez slávnostného príhovoru pána profesora Bradáča a niektorých štvrtákov našej školy, i keď bol Deň žien...
- 17.03.2005: Tí múdrejší zapojili svoje mozgové závitky naplno pri matematickej súťaži zvanej KLOKAN. Pohodlnejším SEXTÁNOM sa zas dobre prechádzalo po závode „COCA- COLA“v dedine Lúka☺.
- 22.03.2005: Prehnala sa po našej škole vlna Tsunami, no plná radosti = riaditeľské voľno na stredu a koniec po štvrtej vyučovacej hodine, tomu sa hovorí paráda!
- 24.03.2005: Veľká noc nám už klope na dvere.....lepšie povedané, klopała. Začali sa nám ďalšie prázdniny, plné slnka, pohody a 25.03.2005 aj vody☺.
- 29.03.2005:A znovu do školy, dúfajme však, že nie na dlho...
- 01.04.2005: PRVÝ APRÍL!!!!!!! Ak Vás niekto nachyťal, alebo naopak, tak Vám treba☺☺.
- 04.04.2005: Česť pamiatke výnimočného človeka pápeža Jána Pavla II., ktorý nás v tento deň navždy opustil! Úcta pamiatke tohto veľkého človeka, ktorý spravil tak veľa pre celý svet☺☺☺.
- 05.04.2005: Navštívili nás budúci Španieli(pre zaspátych =Boli skúšky na bilingválne gymnázium).
- 06.04.2005: Radi sme sa všetci aktívne zapojili do zbierania papiera, ktorý všetci tak radi používame(najmä na ...zariadeniach☺).
- 11.04.2005: Tá naša kultúra...Tí vyspelejší sa nám vybrali do MsKs na každoročný Festival Aničky Jurkovičej.
- 12.04.2005: BRANNÉ CVIČENIE dalo mnohým do tela☺.
- 13.04.2005: Konečne prišiel deň, kedy sa každý mohol do sýtosti „vyblázniť“ v podobe rôznych hier, ale aj v posilňovni, ktorú navštívili žiačky KVARTY pod vedením profesorky Botfajovej.
- 14.04.2005/15.04.2005: Nič nie je lepšie ako riaditeľské voľno alebo exkurzie☺.

Andrejka Tittelová

Nemuseli fajčiť ani piť, mohli tu s nami ešte žiť...

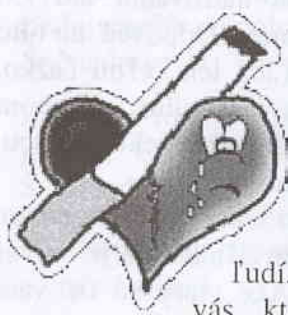
Fajčíš? Áno, tak ťa určite bude zaujímať tento článok. Ak aj nepatríš medzi fajčiarov, čítaj ďalej a dozvieš sa, čo škodí tvojim fajčiacim kamošom.

Na Slovensku najnovšie výskumy dokazujú, že fajčeniu podľahlo veľmi veľa ľudí.

Pravidelných nikotínových „závislákov“ máme okolo seba 900 000, z ktorých však 80%, t.j. 720 000, by chcelo prestať s týmto zlovykom a nepravidelne fajčiacich ľudí na našom území správne vystihuje počet 500 000. Tieto údaje sú šokujúce. O vekovej hranici ani nehovoriac.

Dnes už nie je veľkým prekvapením, keď idete po ulici a vidíte 10-ročného s cigaretou v ústach. Všetkým, ktorí by chceli s touto neresťou prestať, predkladám niekoľko zaujímavých faktov, ktoré možno pomôžu práve vám zbaviť sa svojej závislosti.

Po vyfajčení poslednej cigarety sa začína v tele rozsiahlí ozdravovací proces. Po 20 minútach sa normalizuje tlak a pulz, po 12 hodinách už v tele nie je žiaden nikotín, po 12 mesiacoch sa zníži riziko srdcového infarktu, po 15 rokoch je zdravotný stav rovnaký ako u človeka, ktorý nikdy nefajčil.

Ako ste si mali možnosť všimnúť, je to veľmi dlhý čas, ale stojí za to skúsiť sa zaradiť medzi zdravých ľudí. Odkaz pre vás, ktorí nefajčíte- nezúfajte, určite ste o nič výnimočné neprišli. A vy, ktorí si nedokážete svoju dávku nikotínu odprieť, nikdy nie je neskoro prestať.

Monika Bunčáková

Je nad slnko jasnejšie, že Boh stvoril ženu, aby skrotil muža. (Francois Marie Voltaire)

Škola alá gumené rukavice

Poznáte ten pocit, keď ráno hádzate budík, kam môžete, pretože o pár sekúnd sa už musíte dávať pozor v škole? Sústrediť sa na zlomky, črevá vtákov a iných živočíchov, alebo nebudaj hádzať sa o zem pri kotúľoch a stojkách. Teraz si predstavte, aká bola radosť nás, žiakov KVARTY, keď nám naša triedna profesorka oznámila niečo nečakané. Apropo, náš príchod do školy vo štvrtok 31. marca 2005 mal byť v gumených rukaviciach, ale prišli sme až na 9. hod. rannú. Mesiac nám už na oblohe nesvietil, ale „kosa“ nám bola poriadna. Niektorí, a teraz bez

urážky na pracovníkov technických služieb, prišli oblečení dokonca aj v oranžovom ☺. Odhrabávať sneh už nebolo treba, preto sme do rúk chytli metly, hrable a fúrik (pre niektorých aj kufrík) a začali. Najprv nám robota šla od ruky, k čomu sa snažil dopomôcť aj náš telocvikár, ktorý pobežoval s kliešťami po celom dvore. Sekundy, minúty, hodiny sa vliekli ako japonský expres, takže o chvíľu nám odbilo už 11:00. Zatiaľ sme však mali len dve kočky, ktorým to s fúrikom trvalo, ako keď sa pokúšate hrabať lístie metlou. Slávnostný, ale najmä radosťný výkrik: „JÉÉJ, máme ďalší fúrik

a káru,“ hovoril za všetko. Nadýchali sme sa vône ihličia pod našimi borovicami a za húževnatosti niektorých nemenovaných profesoriek, sme to, našťastie, mohli o 12:00 zabaliť. Nakoniec sme už len pozahadzovali naše rukavice do odpadkov, podaktorí sa aj učesali a až na tú slovenskú gymnazistickú akupunktúru prstov od samých trňov a ihličia, to bolo celkom sladké „všetkorobenie“! Upratili sme to tak, že by nám aj technické služby mesta mohli závidieť!

Andrejka Tittelová

Recept na krásu

Tento titulok zaujme asi predovšetkým ženy, dievčatá, no jednoducho baby, ktoré chcú byť „in“. Zo všetkých médií sa na nás valia rôzne diéty, plastiky, „skrásňovadlá- maľovadlá“ atď. Čo si z toho vybrať? Odpoveď na túto otázku sa hľadá len veľmi ťažko. Každý z nás je svojim spôsobom výnimočný človek, niekto krásou, iný rozumom.

Pozrite sa do zrkadla (pozor na ten šok ☺) a premýšľajte. Čo je na vás najkrajšie? Aké tvary sú tie vaše naj...? Keď ich nenájdete sami/ samé, spýtajte sa na názor niekoho iného. Najlepšie by asi bolo vypočuť si niekoho, kto vás pozná.

Prečo? Lebo ten vo vás vidí krásu a dobrotu srdca a môžete pokojne vyzeráť ako „Zvonár u Matky Božej“. Vždy sa nájde niekto, pre koho ste nenahraditeľný.

O chvíľu je tu leto a s ním večne spojená dilema- plavky, resp. telo do plaviek. Kúpíte si o číslo väčšie alebo začnete cvičiť? Zaručene lepšie je cvičenie, pomôže upevniť aj zdravie a kondičku a dá sa prevádzať aj doma, tým ušetríte. Ak sa vám nechce cvičiť, zostáva zmierenie sa so sebou. Veď nikdy nebolo tak zle, aby nemohlo byť ešte horšie. Utešujte sa tým, že existujú ľudia, ktorí vážia minimálne 2- krát viac

a nič si z toho nerobia. Vedia zaujať niečím iným, nie svojimi krivkami.

Nepotrebujeme mať postavu modela/ ky na to, aby sme boli šťastní. K spokojnosti stačí „málo“- rodina, priatelia, no jednoducho ľudia, ktorí si život bez nás nevedia predstaviť. Kašlite teda na diéty, obvykle aj tak schudnete a o pár mesiacov ste takí ako predtým, možno aj ťažší.

A tá najlepšia rada na záver: Jedzte všetko v malých množstvách viackrát denne, prípadne vo voľnom čase športujte a budete fit.

„Tak cica, nežer ten rezeň a cvičiť!!!“ ☺☺☺

Monika Bunčáková

Šplechy:)))::)))::)))::)))::)))

Š: Ideme sa snežiť.

P: Aby ste neboli ozembuchy!

Š: Ty sa hrebeš s týmto češeňom?

P: My žijeme z vás, študentov, pretože ste sprostí.

P: Kde máme týždenných neschopníkov?

P: Keď mi zbastardujete môj jazyk....

Š: Rozdiel medzi hokejom a futbalom je taký, že hokej sa hrá na lyžiach...

P: Nulou sa nesmie deliť na celom svete, ani na Marse. Delenie nulou je horšia tragédia ako tsunami.

P: Svoju rýchlosť na lyžiach zo 120 km/h znížite o 50%, inak si vypnete lyže a pôjdete sa so mnou opaľovať.

P: Strašne vás milujem, ale keď sem ešte raz prídem, pravidlo pravej ruky použijem.

P: Kapustu zaliala tsunami...

P: Keď vyťahujeme štupeľ z mora a vypustíme všetku vodu, uvidíme oceánske dno- pohoria...

P: Otvorím chladničku a tam na mňa žmurká saláma...

P: Úpiekla som andulku v mikrovlnke...zomrela...

P: Aká je farebnosť tohto obrazu?

Š: Farebnosť laserovej tlačiarne, veľmi dobrá kvalita.

P: Žijú ešte vaši starí rodičia?

Š: Nie, naši starí rodičia ešte nežijú.

P: Slušný človek nešteká, ale odpovedá celou vetou.

Š: Našu školu pomenovali podľa Ludovíta Štúra.

P: Jak ma naserete!!!!

P: Nevyrušujte, lebo ma naserete a vás tu zaškrtím!!!

P: ...ale prvých osem minút nie je nahraných. Lebo tá kazeta si povedala, že je lacná a že na začiatok nahrávať nemusí.

P:...do ri... hop!

P: A pamiatky?

Š: Lidl a tak...

Š: Ústava je frigidná...

Š1: Chce ísť niekto na Klokana?

Š2: No to ale musí zaplatiť 40 korún. A dobre si uvedomte, že sú to dva chleby!

P: No jeden a pol určite!

P: (6.12.)Mikuláš chýba?

Š: Asi rozdáva darčeky...

P: Aké postavy sú v Mendíkovi?

Š: Gadžo Kura (správne- Gažo Kura)

P: Vieš, ale zaostalých a počítačovo negramotných neberú...

P: Koľko je to?

Š1: 1589,7

P: 1590

Š2: Šak čo budeme trochárčiť?

P: Decká, mňa bez členov neuspokojíte...

P: Ježišmária, hovor nahlas! Nebuď taká nežná!

P: Nastávajú medzi nami komunikačné vzruchy!!

P: Chlapci, pozor na gule (mimočodom zo stromčeka)!

P: Aký vtáčik s červenou hlavou môže byť, čo nám sedáva na oknami?

Š: Stehlík!!!

Š: Bože môj, ja nemám okuliare(namiesto okraje!!!!!!!)

P: Už sa skonsolidujte!!!

Š1: Myslite si, že bude dejáku skúšať?

P: Prečo to riešite matematike?

Š2: Dajte jej po papuli, čo to rieši, teraz deják?!

P: Videl už niekto iskru?

Š: Áno, ja vo filme!!

P: Pokiaľ tu máte len holu a nechodí vám tu Rumburak, tak to OK.

P: Aké majú náboženstvo Rusi???

Š: BUDHIZMUS!

P: Ja to tu krákam jak taký papagajara a vy nič!

Š: Bola to Pittsburská dohoda z Pittsburghu v Paríži.

P: Boli to sopečné sopky a drobnejšie cicavce, ako napríklad tigr šabl'ozubý. Všetci to tam požrali, vyžrali...

P: Načo sa v oblasti turistických pohorí využívajú pohoria?

Š: Na drevo!!!

P: Môžu to byť na Slovensku aj jaskyne, kaňony...

Š: Grand Canyon???

P: Nepochopila si, lebo máš o obvod menej.

P: Populári, nie Popolvár!!!

P: V balade všetci kapú.

Vieš, čo máš robiť, keď padá atómovka? Pozerať sa, lebo to už nikdy neuvidíš!

P: Aký rod má Abteil?

Š1: Der !

Š2: Die!

P: Čiže das.

Š1: Pani profesorka, neučme sa, máme sviatok- 1. apríl- Deň bláznov!

P: Nie, nie, píšte!

Š2: Toto si zapamätám!

Š: Nemohli by ste mi, prosím, dať 2 a nie 2-?

P: Nie!

Š: Aleee, mňa doma za to týrajú!

Š1: Dokedy budeme na matematike brať funkcie?

P: jeden, dva...

Š2: Takže ešte 3 roky?!

Š: Ja som pozadu!

P: To ste!

Š: Ale Vy ste to nepochopili!

P: Dajte si do poriadku poznámky, pripomínajú mi škrabopis môjho psa!

P: Je to modrá skalica?

Š: Nie, síran meďnatý.

P: Čo za črep sem vláčiš, keď to nevieš vypnúť. Potom ty si črep.

P: To aj keby som tu nejakého invalidného papagája posadila, by bolo lepšie.

P: Si múdra jak rádio, len ťa ešte nikto nezapol.

P: Ty si sa prišiel vyspať do školy?

Š: No...

P: Šak to je, jak keď sa medveď prebúdzza.

P: Ježíš, ty si strašné teľa!

P: Čo tam sedíš jak svätý za dedinou?

P: Čechvalka, presad' sa tam dopredu, otrava jedna otravná...

P: Také zadanie je ti platné ako mŕtvemu zimník...

P: Toto (počítač...) ti tu musí zavádzať. Šak to zhoď na zem!

P: Počkajte, vidím, že som nejaký pochybný...

P: Poď k tabuli! Sľubujem, že nebudem nadávať!

P: Tak v tomto sa nevyzná ani prasa ani kantor!

P: Učte sa, lebo budete okopávať ruže...!

P: To bude 4 so zavretými očami aj na pančuchách!

P: 2 delené 2 je koľko?

Š1: 3!

Š2: 4!

P: Slniečnicové semená myši ocikajú a my ich potom jeme.

P: Mala by si zobrať babysitting.

P: Ak budete študovať, tak sa s týmto maliarom stretnete.

Š1: On ešte žije?

P: Nie.

Š2: Tak kde sa s ním stretneme?

Š3: V nebi!

Š: To st'ahuje cievy a neprúdi ti mozog.

P: Nemci sú samí úchyláci!

P: Doneste si dvojhárok čistý alebo liňajkový.

Š: Môže byť štvorčekový?

Š1: Kedy bude písomka?

P: Prvý a druhý májový týždeň.

Š2: Nonstop.

Š: Viete, ako sme to robili na základke?

P:???

Š: Presne takto. Tak nič...

P: Neodpisujte to z tabule, počítajte sami.

Š: A načo? Na maturitách nám aj tak dajú aj výsledky.

P: To snívajte ďalej a potom to opravovať štyrikrát.

P: Skovajte si tú desiatu, lebo vám ju zjem!

P: Všetci tí, ktorí ste to obkreslili z tabule, máte to dobre obkreslené.

P: To nepomiesate.

Š: Stavíme sa? O čo?

P: Vy ste 5 minút ticho a 10 minút kecate!

Š: Déčkarí sa to už teraz učia, tie blbosti.

Š1: Ja som to chcela...

Š2: Jeden chcel a vymyslel teba!

P: ...jako branný deň, či čo sme to mali za somarinu.

P: Mali ste ísť na učňovku!

Š: Tam by nás nezobrali!

P: Päť maturitných komisií beží súčasne.

Š: A kam bežia?

Š1: Zavreš si hubu na 5 minút?

Š2: Jasné, stopuj odteraz!

P: Ešte jedno slovo, Tomáš, a letíte ako Batman!

Š1: Mne to nekreslí(farbičky)!

Š2: Lebo to nie je pre deti do 3 rokov!!!

Š: Dneska je oranžová jak sra**a!

Monika Bunčáková & Andrejka Tittelová & Radka Valovičová

Dobrá správa...

- názory majstrov slova-žurnalistov na časopis Slovo
- kvalitnú komunikáciu medzi „osadenstvom“ novej redakčnej rady
- pilnosť nášho super fotografa Jurka Kličku (stačí správne zapózovať a je z vás hviezda)
- príchod jari a prvé slnečné lúče
- riaditeľské voľno pred Veľkou Nocou
- návštevku požiarneho poplachu, z ktorého sme sa skoro pocikali od strachu☺
- návštevu divadelného predstavenia v MsKS
- branné cvičenie (smer Kamenná)
- športový deň v telocvični alebo v teréne
- plánovanie koncoročných školských výletov
- usilovnosť 8-ročného gymnázia (česť výnimkám☺) pri zveľad'ovaní nášho krásneho areálu-podaktorým to s tými hrablami, metlou alebo károu celkom pristalo, no nie?!☺
- že to naši maturanti zvládli a nevzdali sa „bez boja“
- veľký počet záujemcov o bilingválne gymnázium (pre nás to znamenalo voľno a každé voľno = dobré voľno)
- to, že na maturitách z matiky nikto nedostal test aj s odpoveďami

Prežili by sme aj bez....

- nedostatku voľného miesta v MsKS, kde podaktorí musia stáť a nič nevidia☺
- takej dlhej zimy
- nekonečných radov na obede
- koncoročných písomiek a skúšania
- tých, ktorí svoju potrebu na WC nevedia vykonať správne- naučte sa TRIAFAŤ tam, kam máte!!!
- upršaných a chladných dní
- nejakých tých horších známok, vysvedčenie sa blíži a skaziť si ho netreba
- nultej hodiny, kvôli ktorej nasilu opúšťame vyhriate postieľky
- domácich úloh
- tlačenicu v bufete a tých, ktorí sa neustále a s radosťou predbiehajú (aj ostatní sú hladní, nie len VY!!!)
- „smrádečku“ v šatniach (to nie je aróma kávy Jacobs)
- školy☺
- ľudí, ktorí nás neprestajne považujú za „bifľošov“ a „kocky“, my to nie sme, my sme takí múdri od prírody
- poobedňajšieho vyučovania, kedy je už väčšina z nás myslou úplne na iných miestach a s niekým iným

p. p Mandelíková & Monika
Bunčáková & Radka Valovičová

PREČO BYŤ Z PRÁZDNIIN šťastný / nešťastný:

1. Slnko, teplo, voľno a letná pohoda, čo viac si človek môže priať☺.
2. Budeme krásne hnedí a v dobrej nálade!
3. Diskotéky pod holým nebom, to najlepšie na letné flirty.
4. Stan, teplé ponožky a vatra. Na toto sa teší asi väčšina školskej populácie.
5. Peniaze zarobené mnohokrát z umývania riadu sa vždy zídu.
1. Dažde, záplavy, príprava na nový školský rok☺.
2. Bohužiaľ, niekedy môže krásne opálenie znamenať aj úpal alebo ležanie v posteli a vonku bude tak krásne!!
3. Bacha na letné flirty, môžu znamenať aj rozpad krásneho a dlhotrvajúceho vz'ahu!!☺
4. Nikdy nie je zárukou, že vám do stanu nevlezie nejaká potvora alebo či z vás o deväť mesiacov „nevylezie“ niečo živé a uplakané.☺
5. Mama si požičia, otec nevráti a sestra zoberie aj potajme, aj taký môže byť osud vašich vlastnoručne zarobených peňazí!

☺alebo☹

Andrejka Tittelová

Chlapec je čert, anjel je dievča, šťastný je anjel, keď dostane čerta.

○ VIANOCIACH PO VIANOCIACH alebo VIANOCE TROCHU INAK..

Uvažovali ste niekedy nad tým, že v rámci svojho voľného času namiesto herne, nakupovania alebo randenia navštívite novomestské múzeum? Pravdu povediac, ja tiež nie. Veď návšteva múzea bola vždy iba akousi príležitosťou uliat' sa a tvárenia sa, že sa kultúrne (dejepisne) vzdelávame...

Keď mi však nezostávalo nič iné, musela som sa tam dobrovoľne-nasilu vybrať ☺. A tak v čase, keď každý na poslednú chvíľu zháňal darčeky, moje kroky mierili práve tam, do múzea.

Najprv ma uvítala veľmi milá pani, ktorá bola taká šťastná, že tam po dlhej dobe konečne niekto prišiel, si, po tom ako sa ma spýtala, či idem zo školy a moja odpoveď znela áno, odo mňa nechcela zobrať ani 5 korún za vstupné. Žeby zo súcitu? ☺

Vedela som, čo ma tam čaká, a preto som bola veľmi zaskočená, keď prvé, čo som uvidela, bola nejaká hviezdárska vedecká výstava. Nastal okamih

zhrzenia... Veď ja o tom nič neviem! Ako môžem napísať o niečom takom niečo rozumné, z čoho by ste si zobrali niečo múdre aj vy aj ja...? Našťastie, to nebol cieľ mojej cesty a tá milá pani (ktorá má, mimochodom, strašne dobrú výdrž, čo je nuda, by Vám vedela povedať úplne presne a všetky počítačové hry má v malíčku...) ma zaviedla ďalej do miestnosti, kde sa moja misia úspešne skončila. Pri betlehemoch. To, že budú pekné som, tušila, ale že až také pekné... To ma hneď na začiatok príjemne prekvapilo a v tú chvíľu som vedela, že som urobila dobre, keď som sem išla. Ale čo o tom napísať? Tak sa trochu posnažím... Viete, kedy bola vystavená najstaršia verzia jedného z nich? Už v 50. rokoch 20. storočia. Tento betlehem mal na svoju dobu veľmi dobrú technickú úroveň. Vedel upútať nezvyčajnými svetelnými

i zvukovými efektmi a programom, v ktorom svoju úlohu zohrávali zmechanizované figúrky. V 70. rokoch sa dostal do Podjavorinského múzea, ale bez technickej podpory. Do stavu súčasného ho dal v roku 1999 jeden milý pán Marián Mikulec. (pre zaujímavosť: jeho rozloha je 5x2,40 m a výška 40-45 cm. Toho betlehema...☺).

Nenapísala som o ňom veľa a aj tak si to väčšina z vás nezapamätá, tak načo mrhať slovami. Radšej vám odporučím jedno: čo takto urobiť si budúce vianoce malú exkurziu do nášho novomestského múzea???

P.S. Prečo nie? ...Myslím, že aj tí menej kultúrno- esteticky založení nebudú proti...☺

Radka Valovičová

SUPERSTARMÁNIA alias AKO VYPADOL BEZDEDA

(ale vraj má až 2 dedov, tak skôr asi BEZBABY...☺)

No nepovedzte, že neviete, o čom bude teraz reč. Alebo vy nepatríte medzi 3/4 Slovákov, ktorí so železnou pravidelnosťou, každý piatok o ôsmej zasadajú pred svoje telky a nevedia sa dočkať svojej obľúbenej súťaže s pútavým názvom Slovensko hľadá Superstar!? Tak to ste na správnej adrese zistiť aspoň povrchné (fakt iba tak), čo to teda je, keď už sa o

tom všade píše, počúvate to zo všetkých strán... A Slovo by nebolo Slovom, keby o tom niečo nenapísalo...

Veľmi potešujúca bola skutočnosť, že naša bývalá spolužiačka Simona B. bola medzi 50- najlepšími. Hoci sa nedostala ďalej, myslím, že aj tak je to veľký úspech, čo myslíte vy? Ale čo sa nám to porobilo predposledný finálový večer? Milé fanúšičky- spolužiačky, došiel kredit, však? Veď prečo by inak vypadol favorit súťaže, lámač našich srdiec, Tomáško Bezdeda? Je však pravda, že swing = nič pre neho, ale myslím, že aj taký dobrý spevák a profesionál ako je "kat" Habera, by to zaspieval podobne,

ak nie aj horšie... Neberte to ako kritiku, ale ako môj osobný názor! Tak čo už, vo finále sa "pobili" 2 dámy. Komu ste držali palce vy? Katke alebo Martine? Ale aj tak je to v podstate jedno, kto vyhral, kto kedy vypadol a pod... Už aj tak má každý svoj okruh fanúšikov, ktorý si jeho CD kúpi tak či tak a či už je to Samo, Miro, Peťo, alebo Zdenka, vždy si k nim priradíte ten titul SUPERSTAR bez toho, aby ho naozaj získali. Superstar-ošial už pomaly upadá, a preto začínam uvažovať nad otázkou: "Čomu podľahneme tentokrát?!"

Radka Valovičová

Veľká Noc alebo zdobenie kraslíc

Obr.: M. Šimorová

Navštívili sme múzeum. Konala sa tam výstava kraslíc. Všetky boli krásne, zdobené zaujímavou technikou: bavlnkami, cestom, voskom... Milé ženičky, ktoré zdobili vajíčka, boli určite veľmi šikovné, lebo vajíčka boli jedno krajšie ako druhé. Pani Mária Karolová, rodáčka z Nosíc, bola už od malička zručná. Usadila sa v Novom Meste nad Váhom. Počas 50. rokov okrem výroby kraslíc učila v kurzoch. Venuje sa aj výrobe blahoželaní a šúpol'ových bábik. Gabriela Radošínska, mladá Novomešťanka, sa začala zaujímať o výrobu kraslíc prostredníctvom manžela. Jeho mama a stará mama sa venovali tejto technike a postupne začali odovzdávať dlhoročné skúsenosti svojej neveste. Zdobeniu vajíčok sa venuje približne tri roky. Boli tam vajíčka aj od iných šikovných žien, napríklad Eleny Drobnej, Miriam Kušendovej. Ich zručnosť pri výrobe

kraslíc im môžeme len závidieť.

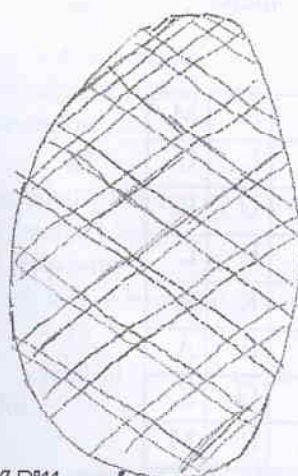
Martinka Šimorová

Karin Pitterová

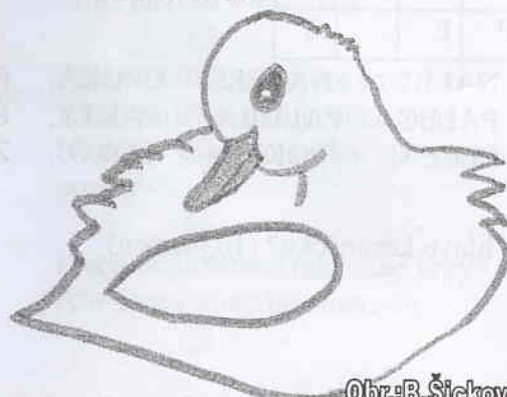
Obr.: K. Pitterová

Obr.: B. Šicková

Obr.: K. Pitterová

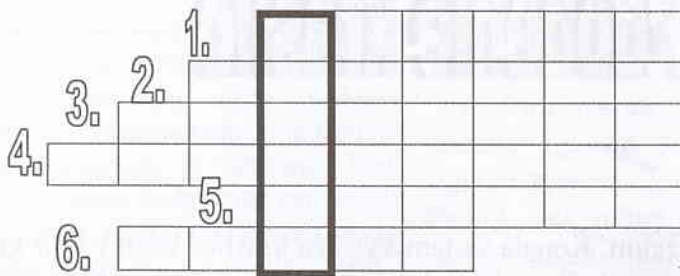

Obr.: B. Šicková

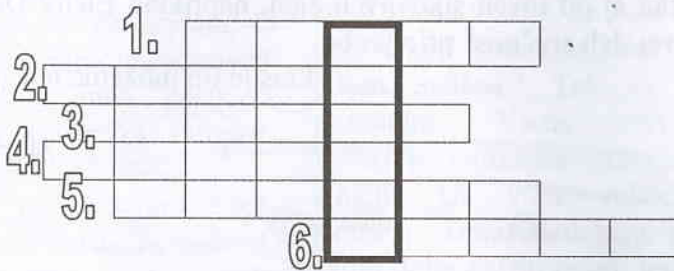
Obr.: M. Šimorová

Keby blbosť mala zvoniť, nepotrebovali by mnohí mobil.

1. Naš rozprávkový dopravný prostriedok alias „Hurá do Piešťan!“
2. Lepšie ako skúšanie!?! (ako pre koho...☺)
3. Trieda alebo aj jednotka času.
4. Bezdeda aj Konček, Predná aj Tomeček...
5. Koniec týždňa
6. Najväčší ranný nepriateľ študentov.

Radka Valovičová

1. čeľusť
2. vulkán
3. včas
4. egoista
5. oslavy krstného mena
6. múr

Barborka Šicková

K	A	Y	S	P	O	J	K	A	M
A	O	T	O	M	O	B	I	L	U
P	K	K	O	K	N	O	B	U	B
O	E	A	O	K	R	Á	K	E	L
R	E	P	O	R	T	É	R	K	A
O	O	Ň	A	L	U	I	D	E	A
D	P	V	E	L	Á	N	I	O	K
I	U	N	I	C	E	V	A	R	M
N	K	T	E	N	E	C	L	C	Á
A	A	B	U	L	A	P	E	.	Z

- ALBUM, AUTOMOBIL, NÁLEV, NÁREK, OPUKA, REPORTÉRKA, RODINA,
 BUBON, DIALE, KAPOR, PALEC, PALUBA, PAKTY, ROVINA, SPOJKA, ULITA,
 KRÉDO, LEKÁR, MRAVEC, PECEŇ, POKER, POKOJ, ZÁMKA

Ako vyzerá Somálec, keď si položí na hlavu korunáčku? (10 písmen)

Radka Valovičová

Flípkáreň

Pán hlavný, už po tretí raz si objednávam bravčový rezeň!
Som rád, že Vám u nás tak chutí, pane!

Prosím si známku za päť penny!
Prosím. Ale zotrite mi cenu, lebo ju kupujem ako dar!

Aký je rozdiel medzi bleskom a elektrinou?

Ja viem, pán učiteľ!
Tak...?
Blesk je zadarmo a za elektrinu musíme platiť.

Prečo si kúpil manželke k narodeninám práve rúž?
Lebo to je jediný dar, ktorý síce po kúskoch, ale predsa len dostanem späť.

Haló. Polícia? Ste tam?
Áno.
Tak tam aj zostaňte, lebo inak budem mať po vodičáku!

Policajt zastaví auto. Dáma za volantom mu podá kabelku:
Prosím Vás, nájdite mi vodičský, lebo bez okuliarov vôbec nič nevidím!

Ako vyzerá somálska rodina na fotografii?
???

Ako čiarový kód?
Oco, čo je to vákuum?
Mám to v hlave, synak, ale nejde mi to na jazyk.

Lekári medzi sebou:
Prečo chodí ten chlap k tebe už tri mesiace?
Neviem ho vyliečiť zo žltacky.
Chudák. Ako sa volá?
Ču Vu-ting.

Pán Kováč sa stretol s pánom Balážom.
Je to pravda, že tvoju svokru uhryzla tigrica?

Áno.
A zomrela?
Áno. Tigrica.

Čo je rýchlejšie ako svetlo?
???

Somálec s poukážkou na potraviny.
Príde pán Janík ku psychiatrovi.
Pán doktor,- hovorí,- pomôžte mi.
Celú noc v spánku boxujem...
A ráno sa zobudíte ako dobitý? -
vyzvedá lekár.
Ja ani nie, ale moja manželka.

Stretnú sa dvaja Indiáni.
A čím ti vlastne rozbili hlavu?
Fajkou mieru.

Dve paradajky kráčajú po ceste.
Jednu zrazí nákladiak.
Druhá jej povie:
Tak poď, lečo, ideme ďalej!

Otec, vyskúšal som tvoju novú motorku...
A čo?

Mám ti to porozprávať, alebo si to zajtra prečítaš v novinách?

Pani učiteľka, milujem vás!
Ale, Mórisko, deti ja nechcem!
Nevadí, pani učiteľka. Dáme si pozor.

Prečo majú labute také dlhé krky?
Aby sa pri povodni neutopili.

Kto z vás rozbil okno?
Ja, ale na vine je manžel. Odskočil.

Zhovárajú sa dvaja chalani:
Povedz, vy sa pred obedom modlíte?
Nie, naša mama varí dobre!

Nápis na chodbe polikliniky:
Kto na tejto chodbe nevidí tabuľku očnej ambulancie, je na správnom mieste.

Konečne mi zubár vytrhol chorý zub.
A už ťa nebolí?
Neviem, nechal som ho u zubára.

Prečo treba pred pytačkami hovoriť s matkou dievčať a?
???

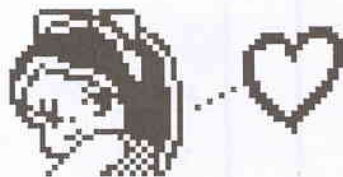
Lebo neskôr, keď z nej bude svokra, to už nebude možné.
Koľko Somálcov vojde do autobusu?
Všetci.

Dnes som spadol z desaťmetrového rebríka! -oznamuje Peťko.
A nič sa ti nestalo?
Nič! Stál som na prvom stupienku.

Pán Kováč zakričí na čašníka:
Čo to je, veď ten pohár je špinavý!
Špinavý? Už siedmi z neho pili a nikto sa nestážoval!

Mama, daj mi peniaze! Chcem sa ísť pozrieť do ZOO na veľhada!
Nepôjdeš nikam, Janko! Tu máš lupu a pozeraj sa na dážd'ovky! PRÍMA

Láska

Cítiť sa sám a opustený, všade pusto a ticho.

Azda potrebujem v klietke spevavého vtáka?

Nie! Chcem to puto, ktoré ma zláka.

Oči, ústa, srdce druhé, ktoré za mňa dokáže biť.

Kladiem si otázku:

„Dá sa vôbec bez lásky žiť?“

Šum vln morských i pálm,
prehýbajúcich sa nad sieťou húpacou.

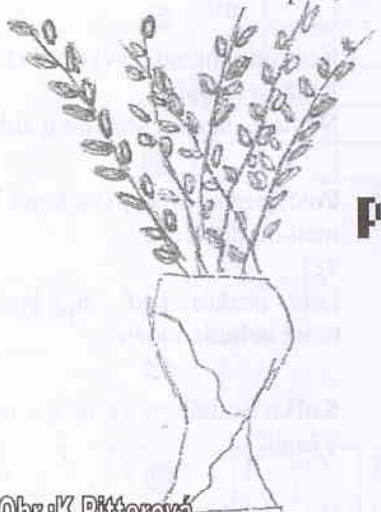
V zálive zliatom slnkom.

Keď zrazu niekto šepká, tu som.

Mám Ťa rád a nechcem zostať len kamarát,
ale i spoločník na šťastné chvíle spolu prežité,
avšak nie ako zvieru skryté v nejakom úkryte!

„Si sladká a krásna ako ruže kvet“,
povie a vtedy vieš, že väčšej lásky
ako vašej na tom svete niet.

Andrejka Tittelová

Obr.: K. Pitterová

pardon

Hviezda na oblohe

Na oblohe vidím v noci hviezdu stáť, no cez deň sa
nemôžem na ňu pozeráť. Tá hviezda sa dotýka
oblakov, a sype na nás vôňu zázrakov.

Čo asi táto krásna hviezda znamená? Či z dreva, či
z kameňa? Len sa krásne vznáša medzi sestrami, keď
slnko zažne, zhasne nad nami.

Aj moja hviezda tam chce vyletieť, poznať ten čistý
tmavomodrý svet. Ale opatrne musí plávať medzi
hviezdami, lebo keď padne, stratí sa medzi bránami.

Dnes, keď sa pozriem, zas vidím hviezdu stáť, či aj
ona sa môže na mňa pozeráť? A či len letí vo veľkom
svete hviezd? No keď sú spolu, môže jedna druhú
niesť.

Malá hviezdička sa náhle stratila, hlboko padla, už sa
nevrátila, či ostane tam prázdne miesto pre druhú? To
nik nevie, lebo padá v temnom smutnom okruhu.

Eva Gajdošechová

Leto

Slnčné lúče, plné tepla
svietia mi na tvár.
Rosa čerstvá i vlhká osvieži mi telo,
aby ma už nebolelo!

Malý chlapec
stratený vo svojich predstavách
skladá si svoje ružové okuliare.

Svet je pre neho krajším,
sladký bozk zdá sa byť zrazu sladším a sladším.
V diaľke šumia listy krovinatých húštín,
môže sa vynoriť hádanka, ktorú nikdy
nerozlúštim!

Štebot vtákov
sediacich na tenkom konári,
ktorý sa pod nimi priam skláňa,
zeme sa dotkýna.

Zore farbiace sa do oranžova
pozlátené teplými lúčmi slnka.

Chuť májovej lásky,
či len flirtu letného alebo
aj vôňa jazmínu omamného.
Spev vtákov znejúci allegretto,
to všetko krásne je leto!

Andrejka Tittelová

Mesačná púť

Keď Slnko padá za hory
a tma sa už zjaví v chotári,
prichádza Mesiac zlatistý
a hľadá breze na listy.

Prejde sa nočnou oblohou
ako kráľ svojou krajinou.
Zatancuje si s hviezdami,
s jeho dvornými dámami.

Keď sa tancom unaví,
do Veľkého voza sa usadí.

A po krátkom oddychu,
namieri si to k rybníku.

Tam na vodnej hladine,
uistí sa, či pekný je.

Po malej krátkej úprave,
zažiarí v plnej paráde.
Keďže je všetko v poriadku,
navštívi aj hviezdu Severku,
jeho vernú priateľku.

A po dlhej debata,
čo nového vo svete,
poberie sa v šíre diala,
lebo o chvíľu svať bude.

Gabriela Ferancoová

K N I E O N I C

Foto: J. Klička

...a to by bolo asi tak všetko.